

" Nu är han där, med sitt Kött och sitt Blod"

"Detta är min Kropp ..." och Jesus offerar sig, gömd under brödets gestalt. Nu är han där, med sitt Kött och sitt Blod, med sin Själ och sin Gudom.

Densamme nu som den dag aposteln Tomas satte sina fingrar i hans förhärligade Sår. - Och ändå går du så många gånger förbi, utan att göra ens en antydning till hälsning av ren artighet, som du gör med vilken bekant som helst som du möter längs vägen. - Du har betydligt

mindre tro än Tomas.
(Plogfåran, nr. 684)

3 september

Skaparen älskar sina varelser till det yttersta. Som om inte alla andra bevis på hans barmhärtighet skulle räcka, instiftar vår Herre Jesus Kristus Eukaristin för att vi alltid skall kunna ha honom nära och – i den mån vi kan förstå det – för att den som inte behöver något, rörd av sin kärlek, inte vill vara utan oss. Treenigheten har förälskat sig i människan, upphöjt henne till nådens plan och gjort henne till *sin avbild*. Treenigheten har återlöst människan från synden – från Adams synd som gått i arv till hela människosläktet och från vars och ens personliga synder – och önskar innerligt ta sin boning i våra själar: *Om någon älskar mig bevarar han*

mitt ord, och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och stanna hos honom.

Denna flod av kärlek som strömmar från den heliga Treenigheten till människorna förevigas på ett ofattbart sätt i Eukaristin. För många år sedan lärde vi oss alla ur katekesen att den heliga Eukaristin kan betraktas som ett offer och som ett sakrament, och att sakramentet är närvarande både i kommunionen och som en skatt vid altaret, i tabernaklet. Kyrkan ägnar ännu en högtid åt det eukaristiska mysteriet, Kristi Kropp – *Corpus Christi* – som är närvarande i alla tabernakel i hela världen. (När Kristus går förbi, nr. 84-85)

.....

nu-ar-han-dar-med-sitt-kott-och-sitt-
blod/ (2026-03-06)